

Forslaget havde følgende ordlyd:

„Folketinget opfordrer undervisningsministeren til at fremsætte lovforslag om en udvidelse af undervisningspligten, således at 8. undervisningsår gøres obligatorisk fra og med skoleåret 1972-73 og 9. undervisningsår fra 1973-74.“

Som det fremgik af bemærkningerne til forslaget, hvortil der henvises, byggede forslaget på en betænkning, som var afgivet af et af undervisningsministeren i 1965 nedsat udvalg, hvis opgave det var at overveje mulighederne for og konsekvenserne af en udvidelse af undervisningspligten og afgive indstilling herom. (Betænkning nr. 473/1968).

Forslaget tilsigtede at give grundlag for en gennemførelse af udvalgets indstilling. Forslagsstillerne kunne i det store og hele tilslutte sig de synspunkter, der i betænkningen lå til grund for udvalgets indstilling. De i forslaget indeholdte tidsterminer var i overensstemmelse med de af udvalget foreslåede, og forslaget var ligeledes begrænset til en udvidelse til det 8. og 9. skoleår. Hvad det 10. skoleår angik, havde udvalget fundet, at det måtte ses i sammenhæng med overvejelser om overgang til en begyndende erhvervsuddannelse af bred karakter. Disse problemer overvejedes i en af udvalget nedsat arbejdsgruppe. Forslagsstillerne var enige i, at det ville være rigtigt at gennemdrøfte nærmere, hvordan det 10. skoleår kunne blive en slags mødeplads for folkeskolens almene, ikke-faglige undervisning og så en begyndende erhvervsuddannelse af bred karakter. Det var dog forslagsstillernes opfattelse, at der, når arbejdsgruppen havde afsluttet sine overvejelser, måtte tages stilling til, hvordan også det 10. år kunne komme ind under undervisningspligten.

Ordføreren for forslagsstillerne (K. B. Andersen) henviste i øvrigt til den forespørgselsdebat, der havde fundet sted i tinget i 2. samling af foregående folketingsår (årbog 1966-67, side 590), og som havde vist, at der i tinget var et bredt flertal for en udvidelse af undervisningspligten. Både før og efter denne debat havde der endvidere landet over i forældre kredse og i skolekredse, i pressen og på anden måde været ført en omfattende drøftelse af argumenterne for og imod.

K. B. Andersen sluttede: „Ifølge betænkningen forlader op imod 25 pct. af de unge folkeskolen inden det 9. år. Det er hensynet til denne gruppe af unge, som i dag ikke får en grundlæggende uddannelse, der er tilstrækkelig til at sætte dem i stand til at møde de krav, de stilles over for, der er afgørende for forslagsstillerne. Derfor ønsker vi betænkningen og debatten i marts i fjor fulgt op med en egentlig beslutning om en udvidelse af undervisningspligten og netop undervisningspligten; skolepligt i den forstand, at en enkelt skoleform